

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Aika 27.05.2025, klo 17:00 - 17:44

Paikka Heinsuon koulun kabinetti, Terveystie 10, Hollola

Käsitellyt asiat

- § 25 Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus**
- § 26 Pöytäkirjan tarkastus**
- § 27 Asialistan hyväksyminen**
- § 28 Talousarvion toteutuminen Päijät-Hämeen ympäristöterveys 1-4 2025**
- § 29 Päätös eläinlääkintähuoltolain (285/2023) 9 §:n mukaisesta kunnallisten eläinlääkäripalvelujen järjestämisvastuun laajuudesta**
- § 30 Hallintosääntö Liite 3 1.7.2025 alkaen**
- § 31 Lausunto terveydensuojelulain kokonaisuudistuksen arviointimuistiosta**
- § 32 Ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelman toteumaraportti 30.4.2025**
- § 33 Ilmoitusasiat**
- § 34 Ajankohtaiset asiat**

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Saapuvilla olleet jäsenet

Pia Salo, puheenjohtaja
Rauno Hännikäinen
Veikko Kotolahti
Pentti Lampi
Henri Saari, Teams
Leena Santamäki, varajäsen

Muut saapuvilla olleet

Kirsi Hakkala, ympäristöterveyskoordinaattori, sihteeri
Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja, esittelijä

Poissa

Seija Kasurinen, 1. varapuheenjohtaja
Tommi Hykkyrä
Kari Hyytiä
Mirva Illi-Lampio
Heli Kiviaho
Mika Lampola, kunnanhallituksen puheenjohtaja
Päivi Rahkonen, kunnanjohtaja
Tarja Tornio

Allekirjoitukset

Pia Salo
Puheenjohtaja

Kirsi Hakkala
Sihteeri

Pöytäkirjan tarkastus

Pöytäkirja on tarkastettu ja hyväksytty

27.05.2025

27.05.2025

Rauno Hännikäinen

Veikko Kotolahti

Pöytäkirjan nähtävänäolo

Pöytäkirja on viety nähtäväksi www.hollola.fi 28.5.2025

Kirsi Hakkala

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 25

Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Todetaan kokous laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

Päätös

Todettiin.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 26

Pöytäkirjan tarkastus

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Pöytäkirjan tarkastajiksi valitaan Tommi Hykkyrä ja Rauno Hännikäinen.

Päätös

Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin Rauno Hännikäinen ja Veikko Kotolahti.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asiantuntijajärjestelmässä

§ 27

Asialistan hyväksyminen

Kunnan hallintosäännön § 132 mukaan asiat käsitellään esityslistan mukaisessa järjestyksessä, jollei toimitella toisin päätä.

Hallintosäännön § 133 mukaan toimitella voi esittelijän ehdotuksesta tai jäsenen ehdotuksesta, jota on kannatettu, ottaa enemmistö päätöksellä käsiteltäväksi asian, jota ei ole mainittu kokouskutsussa.

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Ympäristöterveyslautakunta hyväksyy esityslistan kokouksen asialistaksi.

Päätös

Päätösehdotus hyväksyttiin.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 28

Talousarvion toteutuminen Päijät-Hämeen ympäristöterveys 1-4 2025

HOLDno-2025-476

Valmistelija / lisätiedot:

Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja, silja.makela@hollola.fi

Liitteet

1 Päijät-Hämeen ympäristöterveys talousarvion toteutuminen 1-4 2025

Talousarvion toteutuminen sisältää Päijät-Hämeen ympäristöterveyden taseyksikön tuloslaskelman. Lisäksi esitetään vastuualueiden liikevaihdon ja liiketoiminnan kulujen toteutuminen. Katsauksessa on myös esitetty toiminnallisten tavoitteiden ja riskienhallintatoimenpiteiden toteutuminen, ilmasto- ja ympäristötoimenpiteiden toteutuminen.

Päijät-Hämeen ympäristöterveyden liikevaihto ja liiketoiminnan kulut ovat kehittyneet pääosin talousarvion mukaisesti.

Päijät-Hämeen ympäristöterveyden liikevaihdon ylijäämä on 30.4.2025 0,54 milj. euroa.

Liitteenä raportti talousarvion toteutumisesta tammi-huhtikuulta 2025.

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Ympäristöterveyslautakunta merkitsee talousarvion toteutumisen tiedoksi.

Päätös

Merkittiin tiedoksi.

Tiedoksi

hallinto- ja talousjohtaja, talouspalvelut, talouspäällikkö

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 29

Päätös eläinlääkintähuoltolain (285/2023) 9 §:n mukaisesta kunnallisten eläinlääkäripalvelujen järjestämismvastuun laajuudesta

HOLDno-2023-969

Valmistelija / lisätiedot:

Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja, silja.makela@hollola.fi

Tausta ja nykytilanne

Päijät-Hämeen ympäristöterveys järjestää kunnalliset eläinlääkäripalvelut Asikkalassa, Hartolassa, Heinolassa, Hollolassa, Iitissä, Kärkölässä, Orimattilassa, Padasjoella ja Sysmässä. Lakisääteisten tehtävien hoitamiseksi yhteistoiminta-alueella on kymmenen kunnaneläinlääkärin ja kaksi valvontaeläinlääkärin vakituista virkaa sekä kaksi eläintenhoitajan tehtävää. Lisäksi vuodelle 2025 on perustettu määräaikainen valvontaeläinlääkärin virka.

Eläinlääkäripäivystys virka-ajan ulkopuolella järjestetään vuoden 2025 loppuun saakka voimassa olevalla sopimuksella yhteistyössä Lahden kaupungin kanssa.

Päivystyspalvelua pieneläimille viikonloppuisin hankitaan vuoden 2025 loppuun saakka ostopalveluna Evidensia Eläinlääkäripalvelut Oy:ltä. Orimattilan länsiosien eläinlääkäripalvelut hankitaan ostopalveluna Helsingin yliopiston

Tuotantoeläinsairaalta. Tuotantoeläinsairaala hoitaa myös eläinlääkäripäivystyksen Orimattilan kaupungin alueella lukuun ottamatta viikonloppujen päiväaikaista pieneläinpäivystystä.

Voimassa olevan eläinlääkintähuoltolain (765/2009) 11 §:n mukaan kunnan on järjestettävä arkipäivisin virka-aikana peruseläinlääkäripalvelu asukkaidensa pitämiä kotieläimiä varten sekä sellaisten yhteisöjen pitämiä kotieläimiä varten, joilla on kotipaikka kunnan alueella. Muita kotieläimiä kuin hyötyeläimiä varten palvelu on kuitenkin järjestettävä vain, jos palvelua ei ole muuten saatavilla. Lisäksi kunnan on järjestettävä kiireellistä eläinlääkäripalvelua alueellaan olevia kotieläimiä varten kaikkina vuorokaudenaikoina.

Uusi eläinlääkintähuoltolaki (285/2023) tulee voimaan 1.1.2026. Uusi laki määrittää kuntien lakisääteisen eläinlääkäripalveluiden järjestämismvastuun vanhaa lakia selkeämmin. Velvoitteisiin eläinten hyvinvoinnin, eläintautien, merkinnän ja rekisteröinnin, sivutuotteiden sekä tuonnin ja viennin valvonnan osalta ei tule muutoksia.

Alueellisen järjestäjän tulee määritellä lakisääteisten eläinlääkäripalvelujen järjestämistapa ennen uuden lain voimaantuloa. Järjestämismvastuuta määritettäessä on otettava huomioon alueen yksityinen eläinlääkäripalvelujen tarjonta. Laissa säädetään myös yliopistollisesta eläinsairaala toiminta-alueensa järjestäjien järjestämismvastuuseen kuuluvien eläinlääkäripalvelujen tuottajana. Lain 18 §:n mukaan yliopisto tuottaa järjestämismvastuuseen kuuluvia eläinlääkäripalveluja julkisina eläinlääkäripalveluina siinä laajuudessa kuin eläinlääkäreiden koulutuksen ja eläinlääketieteellisen tutkimuksen tarkoituksenmukainen järjestäminen vaatii.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Uuden lain vaatimukset järjestäjälle

Eläinlääkintähuoltolain 3.4 §:n mukaan kunta, jäljempänä järjestäjä, huolehtii alueellaan eläinlääkäripalvelujen sekä elintarvikkeiden turvallisuuden valvonnan ja kunnaneläinlääkärille säädettyjen tehtävien hoidon järjestämisestä siten kuin tässä laissa säädetään. Järjestäjän tehtävistä huolehtii lautakunta tai muu monijäseninen toimielin.

Uuden lain mukaan kunnan on järjestettävä eläinten terveyden ja hyvinvoinnin sekä kansanterveyden kannalta välttämättömät eläinlääkäripalvelut, jotka määritellään lain 8 ja 9 §:issä. Tehtävien hoitamista varten järjestäjällä on oltava tarpeellinen määrä kunnaneläinlääkärin virkoja. Järjestäjän tulee järjestää 8 §:n mukaiset palvelut ainakin elintarvike- tai turkistuotantoa varten pidettävälle eläimille. Lisäksi tulee järjestää sellainen eläimen äkillisen ja vakavan sairastumisen, vahingoittumisen tai sairauden vaikeutumisen edellyttämä välitön arviointi ja hoito, jota ei voida siirtää ilman sairauden pahenemista tai eläimen merkittävää kärsimystä, sekä eläimen lopetus eläinsuojelullisin perustein (kiireellinen eläinlääkäriapu).

Eläinlääkintähuoltolain 8 §:n mukaan eläinten terveyden ja hyvinvoinnin sekä kansanterveyden kannalta välttämättömät eläinlääkäripalvelut, jotka turvataan tarvittavilta osin julkisen järjestämismääräyksen kautta, ovat:

- 1) yleistutkimus ja terveydentilan arviointi eläinten terveyden todentamiseksi;
- 2) kissojen ja koirien tunnistusmerkintä;
- 3) eläinterveyskäynnit, joista säädetään tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta ("eläinterveyssäännöstö") annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 25 artiklassa, sekä elintarviketuotantoa varten pidettävien eläinten pitopaikoissa tehtävät terveydenhuoltokäynnit ja terveydenhuoltosuunnitelmat;
- 4) rokotus;
- 5) loisten häätöön ja ehkäisyyn liittyvät toimenpiteet;
- 6) suun terveydenhuoltoon liittyvät välttämättömät perustoimenpiteet tai, jos se on toimenpiteen laajuus tai vaativuus huomioon ottaen tarkoituksenmukaista, jatkohoitoon lähettäminen;
- 7) sarvien ja sarven aiheiden poistaminen naudoilta ja vuohilta;
- 8) lisääntymiseen liittyvät tarkastukset ja tutkimukset sekä lisääntymisongelmien hoito elintarviketuotantoa varten pidettävälle eläimelle, sioille, lampaille, vuohille ja poroille;
- 9) kastratio naudalle, sialle, lampaalle, vuohelle, porolle, koiralle ja kissalle sekä sterilisaatio kissalle;
- 10) sairaan eläimen kliininen tutkimus ja hoitotarpeen arviointi, tavanomaisten näytteiden ottaminen ja pikatestaus tai toimittaminen laboratoriotutkimuksiin eläimen sairauden syyn selvittämiseksi sekä tarvittaessa eläimen lähettäminen jatkotutkimuksiin;
- 11) sairaalle elintarvike- tai turkistuotantoa varten pidettävälle eläimelle tarvittava hoito, jota on mahdollista antaa eläimen pitopaikassa ja johon kuuluu myös nautaeläimen juoksutusmahaleikkaus;
- 12) perustasoinen ensiapuluonteinen hoito, jota tarvitaan muulle kuin 11 kohdassa tarkoitettulle eläimelle, johon kuuluvat ruoansulatuskanavan ja virtsateiden häiriöiden konservatiivinen hoito, tulehdus- ja kiputilojen hoito, sokin hoito, metabolisten häiriöiden hoito, haavojen ompelu, muu vastaava enintään vähäisiä kirurgisia toimenpiteitä sisältävä hoito, tavanomaisimpien pienten kotieläinten luunmurtumien

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asiantuntijajärjestelmässä

immobilisaatio sekä hoitoon liittyvä välttämätön jatkokäsittely tai lääkehoito ja tarvittaessa eläimen lähettäminen jatkohoitoon;

13) synnytyssapu, johon kuuluvat keisarileikkauksista nautojen, lampaiden, vuohien ja kissojen keisarileikkaus;

14) eläimen lopetus.

Eläinlääkintähuoltolain 9 §:n mukaan kunkin järjestäjän järjestämisvastuun laajuus määräytyy alueellisten tarpeiden perusteella. Järjestäjän tulee järjestää 8 §:n mukaiset palvelut ainakin elintarvike- tai turkistuotantoa varten pidettävillä eläimillä. Lisäksi tulee järjestää sellainen eläimen äkillisen ja vakavan sairastumisen, vahingoittumisen tai sairauden vaikeutumisen edellyttämä välitön arviointi ja hoito, jota ei voida siirtää ilman sairauden pahenemista tai eläimen merkittävää kärsimystä, sekä eläimen lopetus eläinsuojelullisin perustein (kiireellinen eläinlääkärinapu). Muut 8 §:n mukaiset palvelut kuuluvat järjestämisvastuuseen siltä osin kuin niiden järjestäminen on tarpeen kyseisten palvelujen riittävän ja kohtuuhintaisen alueellisen saatavuuden sekä muiden järjestäjälle laissa säädettyjen tehtävien asianmukaisen hoidon turvaamiseksi. Järjestämisvastuuseen kuuluvien eläinlääkäripalvelujen mitoituksessa on otettava huomioon yksityisten eläinlääkäripalvelun tuottajien järjestäjän alueella tarjoamat palvelut.

Eläinlääkintähuoltolain 10 §:n mukaan järjestämisvastuuseen kuuluvien palvelujen tulee olla saatavilla niitä kotieläimiä varten, joiden omistajan tai haltijan asuin- tai kotipaikka on järjestäjän alueella. Eläinten pitopaikassa annettavien eläinlääkäripalvelujen tulee olla saatavilla järjestäjän alueella pidettäviä kotieläimiä varten.

Kiireellinen eläinlääkärinapu on järjestettävä sitä tarvitsevia eläimiä varten myös virka-ajan ulkopuolella. Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, kiireellistä eläinlääkärinapua on annettava kaikille järjestäjän alueella oleville kotieläimille, jollei voida pitää olosuhteisiin nähden kohtuullisena, että eläin viedään saamaan eläinlääkärinapua järjestämisvastuussa olevan järjestäjän alueelle.

Järjestäjän tulee huolehtia, että järjestämisvastuuseen kuuluvia eläinlääkäripalveluja on saatavilla arkipäivisin ainakin virka-aikaan. Järjestämisvastuuseen kuuluvien eläinlääkäripalvelujen tulee olla saatavilla palveluiden käyttäjien kannalta kohtuullisessa ajassa ja kohtuullisella etäisyydellä maantieteelliset olosuhteet huomioon ottaen.

Eläinlääkäripalvelut tulee järjestää siten, että eläinlääkäri käy tarvittaessa eläinten pitopaikassa, kun palveluja tuotetaan elintarvike- tai turkistuotantoa varten pidettävillä kotieläimillä, hevoseläimillä sekä sellaisille muille suurikokoisille kotieläimillä, joita ei voida ilman merkittävää vaivaa kuljettaa eläinlääkärin vastaanotolle.

Eläinlääkintähuoltolain 20 §:n mukaan järjestäjän velvollisuudesta huolehtia elintarvikelain ja sillä täytäntöön pantavien säännösten noudattamisen valvonnasta säädetään mainitussa laissa.

Järjestäjän on huolehdittava muissa 1 §:n 3 momentissa mainituissa laeissa kuin elintarvikelaissa kunnaneläinlääkärille säädettyjen tai näiden lakien nojalla määrättyjen valvontatehtävien hoidon edellytysten järjestämisestä alueellisten ja valtakunnallisten valvontaa koskevien suunnitelmien mukaisesti.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Eläinlääkäripalvelujen markkinakartoitus Päijät-Hämeessä

Eläinlääkäripalvelujen järjestämismääräytysten mukaisesti ja alueellisen palveluntarjonnan kartoittamiseksi on koottu tiedot alueella toimivista yksityisistä eläinlääkäripalveluiden tuottajista. Päijät-Hämeessä toimii yhteensä yhdeksän pieneläinvastaanottoa tai -klinikkaa, lisäksi kuusi toimijaa tarjoaa palvelua eläinten pitopaikoissa. Eläinlääkäripalveluiden tuottajille lähetettiin kysely, jolla selvitettiin toiminnan laajuutta, luonnetta ja hinnoittelua.

Vastausten perusteella osassa järjestämismääräytysten mukaisista kunnista on tarjolla yksityisiä eläinlääkäripalveluita sekä lemmikki- että tuotantoeläimille. Toimijoiden koko vaihtelee, suurin osa on usean eläinlääkärin klinikoita, joissakin yrityksissä työskentelee vain yksi eläinlääkäri. Ilta- ja yöaikaista yksityistä eläinlääkäripalvelua ei ole tarjolla Päijät-Hämeessä. Ympäri vuorokauden päivystäviä yksityisiä pieneläinsairaaloita alueella ei ole. Kiireettömiä eläinlääkäripalveluita on tarjolla pienikokoisille seura- ja harrastuseläimille arkena päiväaikaan. Yksityisillä eläinlääkäriasemilla on samankaltainen laaja peruseläinlääkäripalveluvalikoima kuin kunnaneläinlääkärin vastaanotoilla, joka sisältää muun muassa rokotuksia, tavanomaisten tulehdus- ja aineenvaihduntasairauksien hoitoa, tuki- ja liikuntaelinsairauksien tutkimuksia ja hoitoa, näytteenotto- ja kuvantamispalveluita, kastroatio- ja sterilisaatioleikkauksia ja perustason hammashoitoa. Lisäksi osalla klinikoista on tarjolla erikoistasoisia eläinlääkäripalveluita, kuten esimerkiksi ct-kuvantamista, ortopedisia leikkaustoimenpiteitä, silmätutkimuksia ja toimenpiteitä, ja erityisosaamista vaativaa kirurgiaa ja hammastoimenpiteitä.

Järjestämismääräytysten laajuus

Hollolan kunnan ympäristöterveyslautakunta on eläinlääkintähuoltolain 3.4 §:n mukaisesti järjestäjä Asikkalan, Hartolan, Hollolan, Iitin, Kärkölan, Padasjoen ja Sysmän kuntien sekä Heinolan ja Orimattilan kaupunkien osalta. Eläinlääkintähuoltolain 9 §:n nojalla järjestäjän on määritettävä järjestämismääräytensä laajuus.

Eläinlääkintähuoltolain 8.1 §:n mukaisen luettelon kaikkien eläinlääkäripalvelujen sisällyttäminen alueelliseen järjestämismääräytteen on tarpeellista kyseisten palvelujen riittävän alueellisen saatavuuden sekä laissa järjestäjälle säädyttyjen muiden tehtävien hoidon turvaamiseksi. Näitä ovat muun muassa kiireellisen eläinlääkärin avun saatavuus, valvontatehtävät sekä eläintautivalmius. Palvelukohtaiset perustelut ovat seuraavat:

1) Yleistutkimus ja terveydentilan arviointi eläinten terveyden todentamiseksi; välttämätön osa muita järjestämismääräytteen mukaisia eläinlääkäripalveluita (mm. rokotus), joten kuuluu aina järjestämismääräytteen.

2) Kissojen ja koirien tunnistusmerkintä; koiran tunnistusmerkintä on lakisääteinen velvollisuus koirien omistajille, joten on välttämätöntä varmistaa palvelun saatavuus kaikissa tilanteissa. Koirien ja kissojen tunnistusmerkintä on sisällytettävä järjestämismääräytteen, koska muualla laissa järjestäjälle säädettyjen tehtävien asianmukaisen hoidon turvaaminen sitä edellyttää. Eläintauti- ja eläinsuojeluvalvonnassa on varauduttava tunnistusmerkintään kerralla suuri määrä eläimiä, joten on tärkeää varmistaa, että kunnaneläinlääkärit voivat toimia tässä tehtävässä.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

- 3) Eläinterveyskäynnit, joista säädetään tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta ("eläinterveyssäännöstö") annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 25 artiklassa, sekä elintarviketuotantoa varten pidettävien eläinten pitopaikoissa tehtävät terveydenhuoltokäynnit ja terveydenhuoltosuunnitelmat; kuuluu lain 9 §:n mukaan aina järjestämisvastuuseen, sillä eläinterveyskäynnit koskevat tuotantoeläimiä ja toteutetaan pääasiassa osana terveydenhuoltokäyntejä.
- 4) Rokotus; Kansanterveydellisistä syistä on varauduttava ihmisten ja eläinten välillä leviävien tarttuvien tautien (kuten rabies, leptospiira) ennaltaehkäisyyn nopeasti käynnistettävillä rokotuksilla. Tämän vuoksi palvelun on kuuluttava järjestämisvastuuseen. Rokotukset ovat olennaisia infektioautien ehkäisyssä. Vähentämällä infektioautien esiintymistä edistetään sekä eläinten että ihmisten terveyttä ja hyvinvointia. Kansanterveyttä edistetään rokottamalla eläimiä vaarallisia zoonooseja kuten rabiasta vastaan sekä vähentämällä muiden eläintautilien esiintymistä ja siten mikrobilääkkeiden käyttöä infektioautien ja niiden jälkitautien hoidossa. Rokottaminen on sisällytettävä järjestämisvastuuseen, koska muualla laissa järjestäjälle säädettyjen tehtävien asianmukaisen hoidon turvaaminen sitä edellyttää. Eläintautiliun vuoksi on varauduttava tarvittaessa rokottamaan kerralla suuri määrä eläimiä esimerkiksi epidemiatilanteessa, tai laittomasti maahantuotuja eläimiä.
- 5) Loisten häätöön ja ehkäisyyn liittyvät toimenpiteet; ihmisten ja eläinten välillä leviävät loiset, (muun muassa heisimadot ja suolinkaiset) on voitava estää, palvelun riittävydestä on huolehdittava ja mahdolliseen nopeaan lääkitystarpeen lisääntymiseen on varauduttava sisällyttämällä palvelu järjestämisvastuuseen. Vähentämällä loistautilien esiintymistä edistetään eläinten terveyttä ja hyvinvointia koko Suomessa. Tiedut loistaudit ovat zoonooseja, ja siten loisten häädöllä ja ehkäisyllä edistetään myös kansanterveyttä. Loisten häätöön ja ehkäisyyn liittyvät toimenpiteet on sisällytettävä järjestämisvastuuseen, koska muualla laissa järjestäjälle säädettyjen tehtävien asianmukaisen hoidon turvaaminen sitä edellyttää. Eläintautiliun näkökulmasta on varauduttava lääkitsemään kerralla suuri määrä esimerkiksi laittomasti maahantuotuja eläimiä.
- 6) Suun terveydenhuoltoon liittyvät välttämättömät perustoimenpiteet tai, jos se on toimenpiteen laajuus tai vaativuus huomioon ottaen tarkoituksenmukaista, jatkohoitoon lähettäminen; suun terveydenhuollon kohtuuhintaisten palvelujen riittävyys on varmistettava koko alueella sisällyttämällä nämä järjestämisvastuuseen. Yksityinen toimija voi valita asiakkaansa, joten suun terveydenhuollon järjestäminen on viime sijassa järjestäjän vastuulla. Kunnallisessa eläinlääkintähuollossa tarjottavat suun terveydenhuoltoon liittyvät perustoimenpiteet eivät merkittävästi vaikuta markkinoiden toimintaan.
- 7) Sarvien ja sarven aiheiden poistaminen naudoilta ja vuohilta; kuuluu lain 9 §:n mukaan aina järjestämisvastuuseen.
- 8) Lisääntymiseen liittyvät tarkastukset ja tutkimukset sekä lisääntymisongelmien hoito elintarviketuotantoa varten pidettäville naudoille, sioille, lampaille, vuohille ja poroille; kuuluu lain 9 §:n mukaan aina järjestämisvastuuseen.
- 9) Kastraatio naudalle, sialle, lampaalle, vuohelle, porolle, koiralle ja kissalle sekä sterilisaatio kissalle; kuuluu järjestämisvastuuseen aina tuotantoeläinten osalta, ja

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

kohtuuhintaisen palvelun saatavuus on välttämätöntä varmistaa järjestämisvastuuseen sisällyttämällä myös kissojen osalta eläinsuojelullisista syistä (kissapopulaatioiden syntymisen estämiseksi). Kissojen hallitsematon lisääntyminen ja kissan päätyminen kulkukissaksi johtavat eläinten hyvinvointiongelmiin. Lisäksi kissat voivat levittää eläintauteja ja zoonooseja, joista seuraa riskejä eläinten ja ihmisten terveydelle. Löytöeläinten talteenotto on eläinten hyvinvoinnista annetussa laissa (693 /2023) kunnille asetettu velvoite, ja tehostamalla kissojen kastraatioita ja sterilisaatioita vähennetään kuntien kustannuksia löytöeläinten osalta. Koirien kastratio sisällytetään myös järjestämisvastuuseen palvelun saatavuuden varmistamiseksi. Yksityinen toimija voi valita asiakkaansa, joten koiran kastration järjestäminen on viime sijassa järjestäjän vastuulla. Koiran kastratio voi olla välttämätön harvinaisessa tilanteessa, jossa uroskoiran todetaan kantavan *Brucella canis* -bakteeria. *Brucella canis* voi tarttua myös ihmiseen.

10) Sairaalan eläimen kliininen tutkimus ja hoitotarpeen arviointi, tavanomaisten näytteiden ottaminen ja pikatestaus tai toimittaminen laboratoriotutkimuksiin eläimen sairauden syyn selvittämiseksi sekä tarvittaessa eläimen lähettäminen jatkotutkimuksiin; kuuluu olennaisena osana kiireelliseen eläinlääkäriinapuuun ja kuuluu lain 9 §:n mukaan aina järjestämisvastuuseen.

11) Sairaalle elintarvike- tai turkistuotantoa varten pidettävälle eläimelle tarvittava hoito, jota on mahdollista antaa eläimen pitopaikassa ja johon kuuluu myös nautaeläimen juoksutusmahaleikkaus; kuuluu lain 9 §:n mukaan aina järjestämisvastuuseen.

12) Perustasoinen ensiapuluonteinen hoito, jota tarvitaan muulle kuin 11 kohdassa tarkoitetulle eläimelle, johon kuuluvat ruoansulatuskanavan ja virtsateiden häiriöiden konservatiivinen hoito, tulehdus- ja kiputilojen hoito, sokin hoito, metabolisten häiriöiden hoito, haavojen ompelu, muu vastaava enintään vähäisiä kirurgisia toimenpiteitä sisältävä hoito, tavanomaisimpien pienten kotieläinten luunmurtumien immobilisaatio sekä hoitoon liittyvä välttämätön jatkokäsittely tai lääkehoito ja tarvittaessa eläimen lähettäminen jatkohoitoon; kuuluu kiireelliseen eläinlääkäriinapuuun ja kuuluu lain 9 §:n mukaan aina järjestämisvastuuseen.

13) Synnytysapu, johon kuuluvat keisarileikkauksista nautojen, lampaiden, vuohien ja kissojen keisarileikkaus; kuuluu kiireelliseen eläinlääkäriinapuuun ja kuuluu lain 9 §:n mukaan aina järjestämisvastuuseen

14) Eläimen lopetus. Kuuluu kiireelliseen eläinlääkäriinapuuun ja kuuluu lain 9 §:n mukaan aina järjestämisvastuuseen.

Järjestämisvastuuseen kuuluvien eläinlääkäripalvelujen mitoituksessa on otettu huomioon yksityisten eläinlääkäripalvelun tuottajien järjestäjän alueella tarjoamat palvelut. Kiireettömiä eläinlääkäripalveluita on kattavasti tarjolla, mutta sisällyttämällä välttämättömät palvelut järjestämisvastuuseen järjestäjä varmistaa, että palveluita on saatavilla kaikissa tilanteissa ja myös poikkeuksellisissa olosuhteissa.

Järjestämisvastuuseen kuuluva yliopistollisen eläinsairaalan osuus Päijät-Hämeen alueen palvelutuotannosta on normaalioloissa kohtuullinen eikä sillä ole vaikutusta yksityisten toimijoiden toimintaedellytyksiin. Järjestämisvastuun taustalla on järjestäjän viimekätinen järjestämisvastuu eläinlääkintähuoltolain 8 §:n mukaisten palvelujen järjestämisessä.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Lain 17 §:ssä säädetään muiden kuin järjestämisvastuuseen kuuluvien eläinlääkäripalveluiden järjestämisestä. Täydentävien palveluiden osuus Päijät-Hämeen alueen eläinlääkäripalvelutuotannosta on vähäinen eikä sillä ole vaikutusta yksityisten toimijoiden toimintaedellytyksiin.

Täydentävinä toimenpiteinä järjestämisvastuun ulkopuolelta järjestetään:

- 1) Kuvantamistutkimus tilanteissa, joissa sairaan eläimen asianmukainen tutkimus ja hoitotarpeen arviointi sitä edellyttää. Viivytyksetön kuvantamistutkimus on usein tarpeen asianmukaisen diagnoosin ja jatkohoidon tarpeen määrittämiseksi annettaessa kiireellistä eläinlääkäriapua (esimerkiksi vatsaontelon ultraäänitutkimus henkeä uhkaavan verenvuodon havaitsemiseksi).
- 2) Leikkaushoito henkeä uhkaavissa hätätilanteissa, kuten keisarinleikkaus koirille, mikäli eläimen lähettäminen jatkohoitoon viivytyksettä ei ole mahdollista. Leikkaushoidon viipyminen voi aiheuttaa eläinsuojelullisen ongelman tai hengenvaaran, mikäli eläin ei ole kuljetuskuntoinen tai jatkohoitoa yksityisellä palveluntuottajalla ei ole saatavilla.
- 3) Lisääntymiseen liittyvät tarkastukset ja tutkimukset sekä lisääntymisongelmien hoito myös muille kuin tuotantoeläimille. Kunnaneläinlääkäri ei ole mahdollista selvittää luotettavasti, pidetäänkö eläintä tuotantoeläimenä vai lemmikkinä. Lisääntymiseen liittyviä palveluita (esim. hevosten tiineystarkastus tilakäynnillä) ei ole alueella saatavilla yksityisiltä palveluntuottajilta kohtuullisen etäisyyden päästä.

Muut kuin lakisääteiseen järjestämisvastuuseen kuuluvat eläinlääkäripalvelut tulee hinnoitella markkinaehtoisesti.

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Ympäristöterveyslautakunta päättää, että Päijät-Hämeen ympäristöterveyden eläinlääkäripalvelujen järjestämisvastuu eläinlääkintähuoltolain 9 §:n nojalla on laajuudeltaan 8 §:n listauksen mukainen. Järjestämisvastuu kattaa yleisen edun kannalta välttämättömät eläinlääkäripalvelut.

Lisäksi lautakunta päättää, että täydentävinä toimenpiteinä järjestämisvastuun ulkopuolelta järjestetään:

1. kuvantamistutkimus tilanteissa, joissa sairaan eläimen asianmukainen tutkimus ja hoito sitä edellyttää
2. leikkaushoito henkeä uhkaavissa tilanteissa
3. lisääntymiseen liittyvät tarkastukset ja tutkimukset sekä lisääntymisongelmien hoito myös muille kuin tuotanto-eläimille.

Päätös

Hyväksyttiin päätösehdotuksen mukaisesti.

Tiedoksi

Eläinlääkintähuollon päällikkö, sopimuskunnat, Helsingin yliopiston Tuotantoeläinsairaala, Lahden kaupungin ympäristöterveys

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Ympäristöterveyslautakunta, § 8, 15.01.2025
Ympäristöterveyslautakunta, § 30, 27.05.2025

§ 30

Hallintosääntö Liite 3 1.7.2025 alkaen

HOLDno-2024-387

Ympäristöterveyslautakunta, 15.01.2025, § 8

Valmistelijat / lisätiedot:

Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja, silja.makela@hollola.fi

Liitteet

1 Liite 3 Päätöksentekotaulukko Ympäristöterveyslautakunta, voimaan 1.2.2025

Hollolan kunnan hallintosäännön valmistelun yhteydessä on käynyt ilmi Kuntaliiton tulkinta viranomaisena toimivien toimielinten päätösvallan delegoinnista. Tulkinnan mukaisesti lautakunta, joka toimii lain määrittämänä viiranomaisena, vastaa lain mukaisen toiminnan delegoinnista alaisilleen viranhaltijoille. Linjauksen perusteella Hollolan kunnanvaltuusto on kokouksessaan 9.12.2024, § 76 hyväksynyt hallintosäännön sisältörakenteen muutoksen, jossa ympäristöterveyslautakunnan viranomaistoimivallan delegointi on hallintosäännön liitteellä 3. Lisäksi hallintosäännön 1 §:n kirjaukseen on sisällytetty toimielimille oikeus päätösvallan delegoimisen alaiselleen viranhaltijalle.

Hallintosäännön 31 § mukaisesti ympäristöterveyslautakunta toimii lainsäädännössä tarkoitettuna terveydensuojelulain, elintarvikelain, lääkelain, tupakkalain, eläinlääkintähuoltolain ja eläintautilain mukaisena kunnan viranomaisena, joten sen tulee itse päättää näiden viranomaistehtävien osalta mahdolliset toimivaltansa siirrot viranhaltijoille.

Kunnanvaltuuston päätöksen mukaan toimivallan siirtopäätöksistä on ilmoitettava kirjaamoon, missä pidetään ajan tasalla olevaa toimivaltaluetteloa. Toimielimen toimivallan siirtoa koskeva päätös tulee saattaa valtuuston tiedoksi.

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Ympäristöterveyslautakunta merkitsee tiedoksi valtuuston päätöksellä 9.12.2024, § 76 hyväksytyn uudistetun, 1.2.2025 voimaan tulevan hallintosäännön.

Sen perusteella ympäristöterveyslautakunta päättää toimivaltansa siirtämisestä 1.2.2025 alkaen viranhaltijoille hallintosäännön liitteen 3 mukaisesti: Toimivallan kohdennus - Ympäristöterveyslautakunta.

Päätös

Merkittiin tiedoksi.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asiantuntijajärjestelmässä

Valmistelija / lisätiedot:

Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja, silja.makela@hollola.fi

Liitteet

1 Vaaratiedotelain muutos 198/2025

2 Liite 3 Päätöksentekotaulukko Ympäristöterveyslautakunta 27.05.2025

Eduskunta on muuttanut vaaratiedotteesta antamaansa lakia (466/2012) siten, että kunnan terveydensuojeluviranomaisella on oikeus antaa vaaratiedote. Laki tuli voimaan 2.5.2025. Vaaratiedotelaki määrittelee viranomaiset, jotka voivat antaa vaaratiedotteita.

Sisäministeriön vuonna 2013 julkaiseman vaaratiedoteoppaan mukaan vaaratiedote voidaan antaa, kun kyseessä on välitön terveysvaara, esimerkiksi saastunut talousvesi tai vaarallinen elintarvike. Edellä mainituissa tapauksissa tieto vaarasta sekä toimintaohjeet kuten veden tai elintarvikkeen käyttökielto tulee saattaa nopeasti altistuvan väestön tietoon. Johto- ja tiedottamisvastuu talousvesi- ja elintarvikevälitteisissä epidemiatilanteissa sekä sellaista epäiltäessä on kunnan terveydensuojelu- ja elintarvikeviranomaisella. Päijät-Hämeen ympäristöterveyden yhteistoiminta-alueella terveydensuojelu- ja elintarvikeviranomaisen tehtävistä vastaa Hollolan kunnan ympäristöterveyslautakunta.

Jotta väestön terveyden suojaamiseksi välttämättömät ja kiireelliset varoitukset ja toimintaohjeet voidaan antaa viivytyksettä, on oikeus vaaratiedotteen antamisesta tarpeen siirtää johto- ja tiedottamisvastuussa oleville ympäristöterveydenhuollon viranhaltijoille.

Kunnanvaltuuston päätöksen mukaan toimivallan siirtopäätöksistä on ilmoitettava kirjaamoon, missä pidetään ajan tasalla olevaa toimivaltaluetteloa. Toimielimen toimivallan siirtoa koskeva päätös tulee saattaa valtuuston tiedoksi.

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Ympäristöterveyslautakunta päättää täydentää 15.1.2025 § 8 antamaansa delegointipäätöstä liitteen mukaisesti. Oikeus vaaratiedotteen antamiseen tilanteen niin vaatiessa on ympäristöterveysjohtajalla, eläinlääkintähuollon päälliköllä ja johtavalla terveydensuojeluinsinöörillä.

Päätös

Hyväksyttiin päätösehdotuksen mukaisesti.

Tiedoksi

Valtuusto, kirjaamo, hallinto- ja talousjohtaja, hallintopäällikkö, elinvoimajohtaja, eläinlääkintähuollon päällikkö, johtava terveydensuojeluinsinööri.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asiantuntijajärjestelmässä

§ 31

Lausunto terveydensuojelulain kokonaisuudistuksen arviointimuistiosta

HOLDno-2025-462

Valmistelija / lisätiedot:

Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja, silja.makela@hollola.fi

Liitteet

- 1 Terveydensuojelulainsäädännön arviointimuistio luonnos 9.5.2025
- 2 Lausuntopyyntö, sosiaali- ja terveysministeriö, terveydensuojelulainsäädännön kokonaisuudistus

Sosiaali- ja terveysministeriö pyytää lausuntoa arviointimuistiosta terveydensuojelulainsäädännön kokonaisuudistusta varten, luonnos 9.5.2025.

Terveydensuojelulainsäädännön uudistuksen tavoitteena on ajanmukaistaa sääntely vastaamaan muuttunutta toimintaympäristöä, parantaa lainsäädännön selkeyttä ja johdonmukaisuutta sekä vahvistaa terveydensuojelun vaikuttavuutta ja kriisinkestävyyttä. Arviointimuistiossa esitetään terveydensuojelulainsäädännön kokonaisuudistuksen edellyttämät keskeiset kehittämistarpeet ja muutosehdotukset. Lausunnot pyydetään antamaan arviointimuistion lukujen mukaisesti jaoteltuina.

Lausunnon toimitetussa arviointiluonnoksessa on esitetty pykäläkohtaisesti kehitysehdotuksia ja niistä valtaosa on erittäin hyviä ja perusteltuja asioita, jotka on tarpeen huomioida lainsäädännön uudistusprosessissa. Arviointimuistiosta on tarpeen lausua seuraavaa.

Luku 1 – Taustaa kokonaisuudistuksesta

Nykyinen terveydensuojelulaki tuli voimaan vuonna 1995, jonka jälkeen lainsäädännössä ja terveydensuojelun toimintaympäristössä on tapahtunut runsaasti merkittäviä muutoksia. Nykyisessä lainsäädännössä käytetyt termit ovat vanhentuneita ja väljästi kuvattuja. On erittäin tervetullutta uudistaa terveydensuojelulaki vastaamaan nykyistä lainsäädäntötapaa sekä vallitsevaa toimintaympäristöä. Samalla tulisi myös selkeyttää terveydensuojelulain yhdyspintoja muihin siihen liittyviin lakeihin nähden ja selkeyttää terveydensuojeluviranomaisen toimivallan suhdetta muiden viranomaisten toimivaltaan.

Luku 2 – Nykytilan kuvaus

Viranhaltijoiden osaamisvaatimukset ovat ajan kuluessa merkittävästi lisääntyneet ja tehtävät monimuotoistuneet. Mikäli terveydensuojelun resurssit halutaan säilyttää tai jopa vahvistaa niitä, tulisi tämä kuvata selkeästi myös lainsäädännössä.

Luku 3 – Arvio lainsäädännön toimivuudesta ja ehdotukset lainsäädännön kehittämiseksi

3.2 Luku 1 – yleiset säännökset

Yhtenä lain tavoitteena on nostettu esiin terveyden edistäminen, jota voidaan pitää kannatettavana tavoitteena. Tässä yhteydessä nostetaan esille terveydensuojeluviranomaisen osallistuminen kaavoitus-, ympäristö- ja rakennuslupaprosesseihin. Yhteistyö eri viranomaisten kanssa on tärkeää ja se

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

nostetaan esille arviointimuistiossa myös useissa muissa yhteyksissä. Yhteistyörakenteiden ja -käytäntöjen luomista ei tulisi jättää pelkästään terveydensuojeluviranomaisen vastuulle vaan vastaava ajatus tai velvoite tulisi saada myös muita viranomaisia ohjaavaan lainsäädäntöön.

Terveydensuojeluviranomainen ei paikallista valvontaa suorittaessa voi myöskään toimia pelkästään tiedon välittäjänä muille viranomaisille vaan tiedon välittyminen ja yhteistyö tulisi olla kahdensuuntaista. Tämä voi olla haastavaa esim. kuluttajaturvallisuuden osalta, missä valvontaa suoritetaan erilaisissa hallintorakenteissa. Viranomaisyhteistyöstä tulisi antaa kansallista ohjausta kaikille viranomaisille, mikäli asiaa ei huomioida laajemmin eri toimialojen lainsäädännössä.

Yhteistyön kehittämiseen eri viranomaisten kanssa pätee jo aiemmin esitetty huomio, että asiassa tulisi osoittaa vastuuta yhdenvertaisesti myös muille toimijoille heidän toimintaansa ohjaavassa lainsäädännössä. Tehtävää ei tule osoittaa pelkästään kunnan terveydensuojeluviranomaisen vastuulle.

3.3 Luku 2 – Viranomaiset ja niiden tehtävät

Lainsäädännössä tulisi antaa aikataulu keskusviranomaisten ja kuntaviranomaisten laatimalle valvontaohjelmalle ja sen voimassaolokaudelle. Siinä tulisi huomioida päätöksenteon aikataulu kunnissa esimerkiksi vuoden lopussa. Käytännössä valtakunnalliset suunnitelmat ovat valmistuneet usein melko myöhään, eikä kuntien omalle valmistelulle jää sen jälkeen riittävästi aikaa.

Valvontasuunnitelmien esitetty arvioinnin tarkkuuden kevennys on myös perusteltua. Valtakunnallisesti käytössä olevaa Vati-tietojärjestelmää tulisi kehittää niin, että se olisi paremmin hyödynnettävissä arvioinnissa.

Toimivallan delegointimahdollisuus viranhaltijoille tulisi esittää lainsäädännössä yksiselitteisesti. Laissa tulee erikeen mainita mitä tehtäviä ei ole mahdollista delegoida monijäseniseltä toimielimeltä virnahaltijalle.

Terveydensuojeluviranomaisen rooli ja toimivalta tulisi esittää yksiselitteisesti häiriö- ja epidemiatilanteiden osalta sekä varmistaa valvonnan toimivuus myös poikkeusoloissa.

Lupa- ja valvontavirastolle esitetty määräystenantovaltuus, jolla viraston antamat ohjeet saadaan myös oikeudellisesti sitoviksi, helpottaisi paljon työtä kuntatasolla ja vähentäisi viranhaltijoiden vastuulle jäävää tulkintaa. Sen sijaan Lupa- ja valvontaviraston toimivalta ei tulisi olla päällekkäistä kunnan viranomaisten toimivallan kanssa. Lupa- ja valvontavirasto voisi puuttua valvontaan vain, jos se toteaa kunnan valvontatoimenpiteet riittämättömiksi. Valvontavastuu on ensisijaisesti kunnallisella viranomaisella.

Terveydensuojelulain on tarkoitus tulla voimaan 1.1.2027 ja Lupa- ja valvontavirasto aloittaa toimintansa 1.1.2026. Käytännössä uusi virasto ei välttämättä ehdi saada valmiiksi kaikkea sille osoitettua ohjaustarvetta ensimmäisen toimintavuotensa aikana. Valvonnassa ei saisi tulla tilannetta, jossa tarvittava keskusviranomaisen ohjaus viivästyy ja harkinta valvonnassa jää kunnan viranomaisten vastuulle.

Terveysvalvonnoille esitetty velvollisuus tavoitettavuudesta virka-ajan ulkopuolella on asian kannalta hyvä, mutta aiheuttaa paikallisesti toteutettuna yksiköille kuluja ja on hankala järjestää käytännössä. Päivystystä on syytä arvioida suhteessa järjestelmästä

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

aiheutuviin kustannuksiin ja ympärivuorokautisen tavoitettavuuden todelliseen tarpeeseen. Yksiköiden välinen yhteistyö päivystyksessä vähentää kyllä kustannuksia, mutta esim. vaaratiedotteen antamisen osalta on päivystäjän kuitenkin tavoitettava ko. valvontayksikön viranhaltija, jolle on delegoitu päätösvalta vaaratiedotteen antamiseen. Kun viranhaltijat valvontayksiköissä ovat vahvasti erikoistuneet eri ympäristöterveydenhuollon tehtävien hoitamiseen, tarjoaisi päivystys lähinnä kanavan toimijoille viranomaisten tavoittamiseen. Päivystäjän tehtäväksi jäisi sitten sisäisesti tavoittaa ko. asiasta vastaava viranhaltija ja/tai esihenkilö. Mikäli päivystykseen päädytään, tulisi toteutustavasta riippuen myös viranomaisten toimivaltuudet eri valvonta-alueilla selvittää ja kirjata lainsäädäntöön.

3.4 Luku 4 – Ilmoituksenvarainen toiminta

Ilmoitusvelvollisuutta koskevat kehitysesitykset ovat pääosin kannatettavia. On perusteltua luokitella toimintoja riskien perusteella suuren, kohtalaisen ja vähäisen riskin kohteisiin mutta tämä järjestely edellyttäisi Lupa- ja valvontaviraston tekemää yksiselitteistä riskinarviointiohjetta, joka tulisi kirjata lakiin. Luokittelusta tulisi myös kuulla valvontaviranomaisia ennen ohjeen käyttöönottoa. Kohtalaisen riskin kohteiden osalta päätöksen kuulumisesta valvontaan jättäminen paikallisen valvontaviranomaisen tapauskohtaiseen harkintaan ei lisää valvonnan yhdenmukaisuutta valtakunnallisesti.

Riskiluokittelun rajapinnoissa on paljon haastavia kohteita kuten kosmetologinen toiminta ja lyhytaikainen majoitus, joiden valvonnassa on havaittu paljon terveyshaittaakin aiheuttavia puutteita. Käytännössä haittailmoitusta palveluista ei juurikaan tehdä. Mikäli valvontaa on tarkoitus kohdentaa näiden ilmoitusten perusteella, tulisi valtakunnallisesti järjestää kuluttajien tiedossa oleva kanava ilmoitusten tekemiselle ja viestiä mahdollisuudesta ilmoituksen tekemiseen.

Ilmoitusvelvollisuus on myös hyvä keino saada tietoa valvonta-alueen toimijoista. Suurin osa valvontayksiköistä on seudullisia, eikä valvonnassa pystytä kattavasti seuraamaan esim. uusien toimijoiden ilmoittelua koko valvonta-alueella. Valvontaviranomaisen kohderekisteriä käytettiin hyväksi mm. covid-pandemian yhteydessä rajoitusten noudattamisen valvonnassa. Ilmoitusvelvollisuutta ei tulisi rajoittaa nykyisestä, koska kattava kohderekisteri mahdollistaa valvonnan tarvittaessa, esim. häitiötilanteissa. Ilmoituksen tekeminen ei suoraan tarkoita säännöllisen valvonnan piiriin kuulumista.

Terveydensuojelulain kokonaisuudistuksen yhteydessä painotetaan vahvasti toimijan vastuuta ja omavalvontaa. Tässä yhteydessä olisi hyvä tarkastella sähköisen tai kirjallisen omavalvonnan palauttamista pakolliseksi terveydensuojelulain mukaisille toimijoille. Tämä helpottaisi monien kohdetyyppien valvonnassa muun muassa hygieniariskien todentamista ja helpottaisi myös toimijoille annettavaa neuvontaa ja ohjausta. Käytännön työssä on havaittu runsaasti vakaviakin terveysriskejä erityisesti pienimuotoisessa kosmetologisessa toiminnassa, jossa ei ole kirjallista omavalvontaa ja toimijan osaaminen hygieenisissä toimintatavoissa on vähäistä.

3.5 Luku 5 -Talousvesi ja lämmin käyttövesi

Pienten talousvesiyksiköiden lainsäädännön pitämistä erillään juomavesidirektiivin soveltamisalaan kuuluvan talousveden soveltamisalasta on kannatettava linjaus. Samoin olisi tässä yhteydessä perusteltua keventää nykyisten pienten ostovesilaitosten valvontaa. Osto- ja myyjäosapuolille tulisi asettaa lainsäädännössä

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

tietojensaanti ja yhteistyövelvoite. Valvontayksiköille tulisi valvonnan osalta jättää harkintamahdollisuus ostovesilaitosten valvonnan toteutustavoista. Pienessä asetuksessa olevien molempien ehtojen täyttymisen edellyttäminen olisi järkevää, koska nyt ison asetuksen piiriin voi kuulua sellaisia laitoksia, jotka toimittavat vettä alle 10 m³/vrk, mutta käyttäjämäärä voi kausiluonteisesti olla yli 50 hlö.

Lakiuudistuksessa tulisi keventää hallinnollista taakkaa ja luopua edellytyksestä tehdä hallinnollinen päätös, mikäli elintarvikehuoneiston tai julkisen tai kaupallisen toimijan kaivovettä valvotaan pienten yksiköiden talousvesiasetuksen mukaan. Valvontaan sovellettava asetus voitaneen todeta esim. tarkastuspöytäkirjassa.

Lakiuudistuksessa tulisi huomioida digitaalisuuden tuomat mahdollisuudet toiminnan kehittämisessä. Esimerkiksi pienten laitosten riskinarviointi/-hallintasuunnitelma olisi perusteltua toteuttaa nettipohjaisena työkaluna kuten WSP mutta paljon yksinkertaisempana versiona. Tämä helpottaisi sekä toimijoiden että terveysvalvonnan työtä sekä parantaisi tietoturvallisuutta, kun asiakirjoja ei tarvitsisi lähettää suojaamattomilla yhteyksillä liitetiedostoina. Esimerkiksi useilla pienillä vesiosuuskuntatoimijoilla sekä tietotekninen osaaminen ja laitteet voivat olla vanhentuneita. Yleisesti koko talousvesitoiminta kuuluu kriittisen infran piiriin, jonka takia olisi perusteltua ottaa tämäntyyppisten asioiden tietoturvalliseen käsittelyyn kantaa myös uudessa terveydensuojelulaissa.

Pienten yksiköiden talousvesiasetus tulisi uudistaa kokonaisuudessaan.

Esitetty suunnitelmallisen viranomaisnäytteenoton ulkoistaminen ei ole tarpeellista. Tähän voidaan laissa antaa mahdollisuus, mutta ei ole perusteltua purkaa monissa valvontayksiköissä hyvin ja kustannustehokkaasti toimivia järjestelmiä. Näytteenoton ulkoistaminen laajoilla valvonta-alueilla ei ole kustannustehokasta ja valvontayksiköiden tulee voida itse päättää näytteenoton toteutustavasta resurssiensa puitteissa. Yksiköiden näytteenotto myös ylläpitää viranhaltijoiden käytännön osaamista näytteenottotyössä. Näytteenottoon esitetty osaamisvaatimus myös viranhaltijoille on hyvä kehitysehdotus, mutta tällä ei tulisi luoda mitään koulutuksen tai sertifiointin rahastusjärjestelmää vaan työnantajan tulisi voida ratkaista miten osaaminen varmistetaan.

Ensisijaisten tilojen legionellavalvonta tulee kuulumaan jatkossakin terveydensuojelulain piiriin. Pätevyysvaatimukset henkilöille tai tahoille, jotka ovat päteviä tekemään ensisijaisina tiloina käytettävien rakennusten vesilaitteistojen riskinarviointeja, olisi tärkeä tarkentaa lainsäädännöllä, koska ilman sääntelyä on suuri riski, että arviointeja tehdään hintakilpailulla ja puutteellisella osaamisella.

3.6 Luku 6 - Jätteet ja jätevedet

Jätteiden ja jätevesien hallinnan osalta terveydensuojelu- ja ympäristöviranomaisten toimivaltaa, yhteistoimintaa sekä määräysten antamista on syytä selkeyttää lainsäädännössä.

Kiinteistökohtaisten jätevesijärjestelmien rakennusluvista esitetään rakennusvalvonnalle velvoitetta pyytää lausunto terveydensuojeluviranomaiselta. Pääsääntöisesti ehdotus on kannatettavaa, mutta erityisesti haja-asutusalueilla tämä menettely lisäisi terveydensuojeluviranomaisen työmäärää. Lausuntomenettely voisi

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

olla ehdollinen siten, että haja-asutusalueilla rakennusvalvontaviranomainen voisi harkita tarvetta lausunnon pyytämiselle. Lausunnon pyytäminen voisi olla pakollista esimerkiksi tiheään asutuilla alueilla, pohjavesialueilla ja vesistöjen läheisyydessä.

Suurten yleisötilaisuuksien hygieeniset järjestelyt, talousveden hankinta ja jätevesien johtaminen ovat keskeisiä tekijöitä, joista voi aiheutua terveyshaittaa ihmisille. Terveystensuojelulakiin tulisi palauttaa suurten yleisötilaisuuksien ilmoitusvelvollisuus. Näin terveydensuojelu saisi varmemmin tiedon tapahtumista ja voisi puuttua riskialttiisiin kohtiin. Tämä ilmoitusvelvollisuus helpottaisi myös tapahtumien tupakkalain mukaista savuttomuuden valvontaa.

Ehdotus pienten uimarantojen valvonnan ja näytteenoton keventämisestä ei ole kannatettavaa. Rantojen valvonnan riskiperusteisuus on pääosin käytössä jo nyt ja valvonta tehdään usein kuntakohtaisilla uimarantakierroksilla. Niukasti varustelluillakin rannoilla on kuitenkin riskitekijöitä, joita on perusteltua tarkastaa kuten esimerkiksi myrkyllisiä kasveja uintialueen vieressä ja wc-järjestelyt. Kuntalaisten yhteydenottojen perusteella uimarantojen turvallisuus ja uimaveden laatu ovat kuntalaisille tärkeitä. Näytteenoton siirtäminen kunnille aiheuttaisi todennäköisesti terveydensuojelussa kuitenkin lisätyötä näytteenoton toteutumisen varmistamisessa ja uusintanäytteenotossa. Lisäksi tässäkin tulisi huomioida näytteenottajan pätevyys.

Yleisen altaan määrittely lainsäädännössä on keskeinen asia. Myös erikoisaltaat ja muut pienemmät vedenkäsittelyllä varustetut isot kiinteät paljut ja vastaavat tulisi määritellä ja lisätä valvottaviin kohteisiin.

Uimahallien ja vastaavien näytteenottotiheydessä tulisi huomioida myös toimijan omavalvonta joko näytteillä tai muilla mittalaitteilla. Näytteenottajan pätevyydestä tulisi tehdä selkeä kirjaus lainsäädäntöön. Ehdotus siivous ja muun allastilojen henkilökunnan pätevyysvaatimusta on kannatettava. Lämpimät ja kosteat tilat, joissa liikkuu suuriakin ihmismääriä, ovat väärin hoidettuna merkittävä terveyshaitan riski.

3.10 Luku 11 – Tutkimuslaboratoriot ja maksut

Valvonnan perusmaksua terveydensuojelulain mukaisessa valvonnassa on perusteltu, samoin siihen liittyvä indeksikorotus. Koska perusmaksu liittyy vahvasti toiminnan ilmoitusvelvollisuuteen, tulisi ilmoitusvelvollisten kohteiden jaottelu olla yksiselitteinen esimerkiksi Lupa- ja valvontaviraston antamalla ohjauksella. Perusmaksu tulisi asettaa kaikille toimijoille, jos samaa tilaa käyttää useampi toimija. Tämä tulee esille usein esimerkiksi kosmetologisessa ja ihoa rikkovassa toiminnassa.

Terveystensuojeluvalvonnan maksullisuus on perusteltua säilyttää nykyisellä tasolla, mikäli valvonnan resurssit halutaan säilyttää ja jopa lisätä kuluja mm. päivystysjärjestelmän pystyttämisenä. Lainsäädännön uudistamisessa tulee huomioida, että valvontatuloja tulee kertyä myös suurten kaupunkien ulkopuolella, jossa toiminta ei ole välttämättä kokoluokaltaan suurta, mutta se on paikallisesti merkittävää. Kuntien maksuosuutta terveydensuojelulain mukaisesta valvonnasta ei tule uudistuksella lisätä.

3.12. Luku 13- Pakkokeinot ja seuraamukset

Elintarvikevalvonnasta saadun kokemuksen perusteella seuraamusmaksun käyttöönotto myös terveydensuojeluvalvonnassa on perusteltua. Käytännössä ilmoituksen tekemättä jättämisestä ei ole nykyisen lainsäädännön perusteella annettu

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asiantuntijajärjestelmässä

toimijalle sanktioita. Maksun suuruudessa tulisi huomioida riittävä skaalaus lähtien ja painottuen vähäisiin rikkeisiin kuten esimerkiksi ilmoituksen tekemättä jättämiseen. Seuraamusmaksuun liittyvät viranomaistoimenpiteet tulee ohjeistaa valtakunnallisesti.

Yleisesti voidaan todeta, että terveydensuojelulaissa tulisi säilyttää nykyisen lain mukaisesti vahvat valtuudet puuttua todettuun terveyshaittaan, terveysriskiä aiheuttaviin olosuhteisiin ja lainsäädännön vastaiseen toimintaan.

3.14 Luku 15 - Erinäisiä säännöksiä

Tietojärjestelmät

Vati-tietojärjestelmän käyttö arkistointijärjestelmänä vähentää hallinnollista taakkaa, mutta tässä yhteydessä tulee tarkasti selvittää täyttääkö se kuntien arkistointivelvoitteen ja miten taataan kunnan hallinnosta ja arkistoinnista vastaavien viranhaltijoiden pääsy järjestelmään tarkastelemaan tietoja. Mikäli tämä toteutetaan, siihen tulee varata siittävät resurssit ja rahoitus, joka ei saa tulla kuntien maksettavaksi.

Luku 4 - Vaikutusten arviointi

Taloudelliset vaikutukset

Vaikutusten arvioinnissa ehdotuksen mukaisen ilmoitusvelvollisuuden keventämisen taloudelliset vaikutukset on arvioitu melko pintapuolisesti. Vaikutukset vaihtelevat valvonta-alueesta riippuen. Muutoksella ei saa heikentää myöskään haja-asutusvaltaisella alueella toimivien yksiköiden maksutuottojen kertymistä. Esitetty indeksikorotus ei korvaa maksutuottojen alenemista vaan ainoastaan nostaa perusmaksun oikealle tasolle.

Liite 1 Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen asunnon ja muun oleskelutilan terveydellisistä olosuhteista sekä ulkopuolisten asiantuntijoiden pätevyysvaatimuksista (545/2015)

Asetukseen tehdyt kehitysehdotukset ovat kannatettavia. Valvonnan näkökulmasta on tarpeen nostaa esiin muutamia keskeisiä seikkoja, jotka ovat aiheuttaneet ongelmia nykyisen asetuksen soveltamisessa.

Kuten kehitysehdotuksissa todetaan, tulisi asetuksen nimeä lyhentää ja selkeyttää. Ulkopuolisten asiantuntijoiden pätevyysvaatimuksista tulisi näkemyksemme mukaan säätää erikseen ja tässä asetuksessa keskittyä vain asumisterveyteen liittyviin asioihin. Asetuksessa tulisi nykyisestä poiketen huomioida erityyppiset tilat kuten kesäasunnot ja hoitolaitokset, joita ei käytetä vakituiseen asumiseen.

Yleisesti asetukseen tulisi tehdä kattava luettelo käsitteistä ja määritelmistä, joita nykyisessä asetuksessa on jätetty pääasiassa tulkinnan varaan tai niistä on annettu hyvin löyhä määritelmä. Tämä selkeyttäisi ja tekisi asetuksen käytön johdonmukaisemmaksi.

Hellehaittoihin liittyvän sääntelyn kehittäminen on tarpeellista erityisesti kohteissa, joissa toimii, majoittuu tai hoidetaan riskiryhmiin kuuluvia ihmisiä.

Ilmanvaihdon virtausnopeuden mittaamiseen liittyvää sääntelyä tulisi selkeyttää ja ilmanvaihdon osalta rakennuksen ikä tulisi ottaa myös huomioon. Esimerkiksi vanhoihin rakennuksiin toteutettavissa ryhmäliikuntatiloissa on haastavaa päästä nykyvaatimusten mukaisiin ilmamääriin ja näissä tapauksissa olisi perusteltua ennemmin varmistaa, että ilmanvaihto on riittävää toiminnalle ainakin tilapäisen toiminnan tapauksissa.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asiantuntijajärjestelmässä

Asetuksen päivityksessä tulisi pyrkiä yhtenäisiin arvoihin, joita asetetaan toisaalla lainsäädännössä. Asetukseen liittyvät ainakin julkisten rakennusten lämpimän käyttöveden lämpötila sekä ensisijaisissa tiloissa aika, jona tavoitelämpötila on saavutettava. Mikrobin kasvun kannalta ei ole merkitystä esimerkiksi rakennuksen iällä, joten teknisten ratkaisujen olisi oltava rakennuksesta riippumatta sellaiset, että tavoitearvot saavutetaan.

Kehitysehdotusta, jossa esitetään selkeytettäväksi terveydensuojelulain, ympäristönsuojelulain ja rakentamislainsäädännön välistä rajapintaa, jotta valvontavastuut eivät mene päällekkäin, on kannatettava. Asetuksessa olisi myös tarpeellista määritellä, missä tilanteissa meluhaitan arviointi kuuluu millekin viranomaiselle, erityisesti rakennusten äänieristykseen ja ulkomeluun liittyvissä kysymyksissä.

Haihtuvien orgaanisten yhdisteiden ilmapitoisuuden toimenpiderajat tulisi määritellä kokonaispitoisuuden ja yleisen yhdistekohtaisen pitoisuuden sijaan yksittäisten yhdisteiden perusteella ja niiden tulisi perustua selkeämmin terveysperusteisuuteen. VOC-yhdisteiden terveysperusteiselle tulkinnalle on tarvetta, koska ikääntyvissä rakennuksissa merkittävä osuus sisäilmahaitoista liittyy ikääntyneisiin tai väärin asennettuihin lattiapinnoitteisiin.

Mineraalivillakuitujen osalta esimerkiksi tarkastuksilla kohteissa aistinvaraisesti todettu rikkoontunut mineraalivillamateriaali sisäpinnoilla tai tuloilmanvaihtojärjestelmässä tulisi myös olla toimenpiderajan ylitys, jonka perusteella edellytetään toimijalta korjaavia toimenpiteitä.

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Ympäristöterveyslautakunta hyväksyy esittelytekstin mukaisen lausunnon terveydensuojelulainsäädännön arviointimuistiosta, luonnos 9.5.2025.

Päätös

Hyväksyttiin päätösehdotuksen mukaisesti.

Tiedoksi

Sosiaali- ja terveysministeriö

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Ympäristöterveyslautakunta, § 59, 11.12.2024

Ympäristöterveyslautakunta, § 32, 27.05.2025

§ 32

Ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelman toteumaraportti 30.4.2025

HOLDno-2024-958

Ympäristöterveyslautakunta, 11.12.2024, § 59

Valmistelijat / lisätiedot:

Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja, silja.makela@hollola.fi

Liitteet

1 Ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelma 2025-2028

Ympäristöterveydenhuollon lainsäädäntö, elintarvikelaki (297/2021) 39§, eläinlääkintähuoltolaki (765/2009) 10§, tupakkalaki (549/2016) 84 § ja terveydensuojelulaki (763/1994) 6§ edellyttävät kuntia laatimaan ja hyväksymään ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelman. Valvontasuunnitelmassa kuvattavia asioita ovat mm. valvonnan painopisteet, säännölliset tarkastukset, näytteenotto ja valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi. Valvontasuunnitelmissa käsitellään myös muuta valvontaa, muita ympäristöterveydenhuollon tehtäviä sekä tehtävien hoitamiseen käytettäviä resursseja. Valvonnan on oltava laadukasta, riskiperusteista ja terveyshaittoja ehkäisevää.

Ruokavirasto ja Sosiaali- ja terveystieteiden lupa- ja valvontavirasto Valvira ovat laatineet Ympäristöterveydenhuollon yhteisen valtakunnallisen valvontaohjelman kaudelle 2025-2028. Valtakunnallisen valvontaohjelman yhteisessä osassa määritellään ympäristöterveydenhuollon valvonnan yleiset ja yhteiset periaatteet. Lisäksi Valvira on laatinut terveydensuojelun ja tupakkalain valtakunnalliset valvontasuunnitelmat. Ruokaviraston vastuulla oleva elintarvikeketjun kansallinen valvontasuunnitelma ei ole vielä ilmestynyt mutta valvonnan painopisteet on kuvattu.

Päijät-Hämeen ympäristöterveydessä on laadittu ympäristöterveydenhuollon lakialat kattava valvontasuunnitelma vuosille 2025–2028, jossa on otettu huomioon valtakunnallisissa valvontaohjelmissa ja -suunnitelmissa esitetyt asiat ja suhteutettu ne toimialueen valvontaympäristöön. Eri lakialojen mukaiset valvontasuunnitelmat ovat yhteisen osan liitteenä. Valvontasuunnitelman yhteisessä osassa on kuvattu mm. valtakunnalliset valvonnan painopisteet, resurssit, henkilöstön koulutus, laatu järjestelmä, päätösvallan delegointi sekä valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi ja raportointi. Lisäksi on kuvaus valvontayksikön varautumisen periaatteista. Lakialakohtaisissa suunnitelmissa on kuvattu tarkemmin valvonnan toteuttaminen ja valvontamenettelyt. Eläinlääkintähuollon valvontasuunnitelmassa on mm. kuvaus eläinlääkäripalveluiden ja valvontatehtävien järjestämisestä, maksuista ja elinlääkintähuollon painopistealueista.

Ympäristöterveysjohtaja esittelee valvontasuunnitelman lautakunnalle kokouksessa.

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Ympäristöterveyslautakunta päättää hyväksyä Päijät-Hämeen ympäristöterveyden valvontasuunnitelman ohjelmakaudelle 2025-2028.

Lisäksi ympäristöterveyslautakunta päättää, että se seuraa valvontasuunnitelman toteutumista kolmannesvuosittain erillisen raportoinnin perusteella.

Päätös

Hyväksyttiin päätösesityksen mukaisesti.

Ympäristöterveyslautakunta, 27.05.2025, § 32

Valmistelija / lisätiedot:

Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja, silja.makela@hollola.fi

Liitteet

1 Valvontasuunnitelman toteuma tammi-huhtikuu 2025

Ympäristöterveyslautakunta on kokouksessaan 11.12.2024 § 59 hyväksynyt ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelman ohjelmakaudelle 2025-2028. Samalla lautakunta on päättänyt seurata suunnitelman toteutumista kolmannesvuosittain erillisen raportoinnin perusteella.

Valvontasuunnitelmassa asetettujen tavoitteiden, painopisteiden ja projektien toteutumisen tilanne 30.4.2025 on kuvattu liitteenä olevassa yhteenvedossa. Sen perusteella voidaan todeta, että säännöllinen valvonta ja asetetut tavoitteet näyttävät kokonaisuutena toteutuvan suunnitellusti. Säännöllisen valvonnan tarkastuksia on tehty ajankohtaan nähden odotettua vähemmän. Tämä selittyy osittain normaalilla vuodenaikaisvaihtelulla. Valvonnan toteutumista seurataan tiimipalavereissa ja mahdollisiin poikkeamiin puututaan. Näytteenotto näyttää toteutuvan suunnitellusti. Suunnitelman ulkopuolisia lisänäytteitä on otettu erityisesti uima-allasveden laatuhäiriöihin liittyen.

Myös vuodelle 2025 suunnitellut projektit etenevät asetetun aikataulun mukaisesti lukuun ottamatta Huoneistovesien näytteenoton ja analyysien yhdenmukaistaminen - projektia. Projekti on käynnistynyt mutta henkilöstövaihdoksista johtuen siihen varattua resurssia on osoitettu varautumisen valmisteluun.

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Ympäristöterveyslautakunta merkitsee valvontasuunnitelman toteumaraportin 30.4.2025 tiedoksi.

Päätös

Merkittiin tiedoksi.

Tiedoksi

Elinvoimajohtaja

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 33

Ilmoitusasiat

Pöytäkirjat

Esityslistat

Kirjeet

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Ympäristöterveyslautakunta merkitsee tiedoksi tässä pykälässä olevat ilmoitusasiat.

Päätös

Merkittiin tiedoksi.

Tiedoksi

-

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 34

Ajankohtaiset asiat

Valmistelija / lisätiedot:

Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja, silja.makela@hollola.fi

Ympäristöterveysjohtaja antaa katsauksen Päijät-Hämeen ympäristöterveyden ajankohtaisiin asioihin.

Ehdotus

Esittelijä: Silja Mäkelä, ympäristöterveysjohtaja

Ympäristöterveyslautakunta merkitsee tiedoksi tässä pykälässä olevat ajankohtaiset asiat.

Päätös

Merkittiin tiedoksi.

Tiedoksi

-

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Muutoksenhakukielto

§25, §26, §27, §28, §31, §32, §33, §34

Muutoksenhakukielto

Oikaisuvaatimusta tai kunnallisvalitusta ei saa tehdä päätöksestä, joka koskee:

- vain valmistelua tai täytäntöönpanoa (KuntaL 136 §)
- virka- tai työehtosopimuksen tulkintaa tai soveltamista ja viranhaltija on jäsenenä viranhaltijayhdistyksessä, jolla on oikeus panna asia vireille työtuomioistuimessa (KVhl 50 § 2 mom.)
- etuosto-oikeuden käyttämättä jättämistä (EtuostoL 22 §)
- oppilaan arviointia (Perusopetuslaki 22 ja 42 c §).

Riita-asia käsitellään käräjäoikeudessa.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asiantuntijajärjestelmässä

Oikaisuvaatimus

§29, §30

Oikaisuvaatimusohje

Tähän päätökseen tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen. Päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla tuomioistuimeen. Riita-asia käsitellään käräjäoikeudessa.

Oikaisuvaatimusoikeus

Oikaisuvaatimuksen saa tehdä se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen), sekä kunnan jäsen.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä **14 päivän** kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Oikaisuvaatimus on toimitettava Hollolan kunnan kirjaamoon määräajan viimeisenä päivänä ennen kirjaamon aukioloajan päättymistä.

Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, seitsemän päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä. Käytettäessä tavallista sähköistä tiedoksiantoa asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, kolmantena päivänä viestin lähettämisestä.

Kunnan jäsenen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon seitsemän päivän kuluttua siitä, kun pöytäkirja on nähtävänä yleisessä tietoverkossa.

Tiedoksisaantipäivää ei lueta oikaisuvaatimusaikaan. Jos oikaisuvaatimusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, joului- tai juhannusaatto tai arkilauantai, saa oikaisuvaatimuksen tehdä ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Oikaisuvaatimusviranomainen

Viranomainen, jolle oikaisuvaatimus tehdään, on Hollolan kunta.

Hollolan kunta / Kirjaamo
Postiosoite: PL 66, 15871 Hollola
Käyntiosoite: Tiilijärventie 7 F, 15870 Hollola
Sähköposti: kirjaamo(at)hollola.fi
Puhelinnumero: 044 780 1427

Kirjaamon aukioloajat: maanantai-perjantai klo 9.00-15.00

Oikaisuvaatimuksen muoto ja sisältö

Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti. Myös sähköinen asiakirja täyttää vaatimuksen kirjallisesta muodosta.

Oikaisuvaatimuksessa on ilmoitettava:

- päätös, johon haetaan oikaisua
- miten päätöstä halutaan oikaistavaksi
- millä perusteella oikaisua vaaditaan.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Oikaisuvaatimuksessa on lisäksi ilmoitettava tekijän nimi, kotikunta, postiosoite, puhelinnumero ja muut asian hoitamiseksi tarvittavat yhteystiedot. Jos oikaisuvaatimuspäätös voidaan antaa tiedoksi sähköisenä viestinä, yhteystietona pyydetään ilmoittamaan myös sähköpostiosoite.

Pöytäkirja

Päätöstä koskevia pöytäkirjan otteita ja liitteitä voi pyytää Hollolan kunnan kirjaamosta.